

สำนักงานพัฒนาคุณภาพงาน
เลขที่ผลงาน...../.....
วันลงทะเบียน.....

แบบเสนอผลงานกิจกรรมพัฒนาคุณภาพงาน ประเภทเรื่องเล่าเร้าพลัง

(แบบฟอร์ม F-WI-RA-QS-201/04)

ส่วนที่ 1

ชื่อ-สกุล.นางสาวชญาดา.วงศ์กิตติธรรม.....รหัสบุคคล...001434....

เบอร์โทรภายใน 02-201-1992 เบอร์โทรมือถือ ..093-2656416... Email Address...reebud4545@gmail.com...

หน่วยงาน....หอผู้ป่วยพิเศษศูนย์การแพทย์สิริกิติ์9/2....

ภาควิชาฯ / ฝ่าย(ต้นสังกัด).ฝ่ายงานการพยาบาลผู้ป่วยศูนย์การแพทย์สิริกิติ์

*ชื่อ-สกุล.นางสาวชญาดา.วงศ์กิตติธรรม..... รหัสบุคคล..001434.....

(ผู้ที่จะรับเงินโดยโอนผ่านบัญชี)

โปรดเขียน (✓) ในช่อง ☒ อนุญาตให้เผยแพร่ผลงานทางWebsite ☐ ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ผลงานทางWebsite

*หมายเหตุ:

1.กรณีที่ผลงานผ่านเกณฑ์และได้รับเงินรางวัล คณะฯ จะโอนเงินรางวัลเข้าบัญชีเงินเดือนผ่านทางรหัสบุคคลที่ท่านได้ระบุไว้

โดยขอให้ระบุตำแหน่งการรับเงินเพียง 1 ท่าน

2.ผลงานทุกประเภทที่ส่งประกวดเป็นลิขสิทธิ์ของคณะฯ ห้ามมิให้ผู้ใดนำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

(กรณารอกข้อมูลให้ครบถ้วนทุกช่องและทบทวนความถูกต้อง เพื่อผลประโยชน์ของท่าน)

ส่วนที่ 2

ชื่อเรื่อง...นางฟ้าของแม่.....

การเกิดการตายเป็นเรื่องธรรมดาของโลก หลายคนคงคุ้นหูกับคำพูดดังกล่าว แต่สักวันหนึ่งคุณต้องประสบกับเหตุการณ์นั้นขึ้น โดยเฉพาะการตายที่เกิดกับคนที่คุณรักอย่างกะทันหันหรือเกิดขึ้นภายในระยะเวลาสั้นๆ ย่อมยากที่จะเผชิญกับการตายตรงหน้าได้อย่างธรรมดา คนที่พบเหตุการณ์นี้ย่อมเศร้าโศกมาก ดิฉันก็เช่นเดียวกันค่ะ แม่ของดิฉันเสียชีวิตในระยะเวลาสั้นๆ เมื่อนอนรักษาตัวในโรงพยาบาลเพียง11วันเท่านั้น แม่ของดิฉันยังพูดคุยได้ทำกิจกรรมบางอย่างได้เช่นลุกเดิน ออกกำลังกาย แม่ยังสามารถบ่นลูกได้ว่าบังคับแม่มาโรงพยาบาลว่า“ลูกๆทำอย่างนี้ได้อย่างไร ถือว่าบังคับใจแม่ แม่อยากนอนที่บ้านมากกว่าการนอนอยู่โรงพยาบาล”

ความเป็นมาของการนอนในโรงพยาบาลของแม่ คือเย็นวันศุกร์ดิฉันกลับมาจากที่ทำงานที่โรงพยาบาล ดิฉันเห็นตาขาวของแม่เป็นสีเหลืองถามน้องสาวว่าอุจจาระแม่สีดไหม น้องสาวเป็นคนดูแลแม่ น้องตอบว่าสีดมาหลายวันแล้ว ดิฉันก็คิดว่าแม่ป่วยเป็นนิ่วในถุงน้ำดีเกิดอุดตันท่อทางเดินน้ำดี เพราะแม่เคยนิ่วผ่าตัดนี้ไว้ในถุงน้ำดีแล้ว แต่ไม่มีห้องต้องรอห้องตั้งแต่เช้าถึงเย็น แม่ล้มเลิกการผ่าตัดครั้งนั้นเพราะนัดแม่มาแต่เช้าแต่ไม่มีห้องแม่ถือว่าผิดสัญญากับแม่ แม่รักษาคำพูดมาก นอกจากนั้นแม่พูดเสมอว่าจะขอนอนตายที่บ้าน ดังนั้นการจะมานอนในโรงพยาบาลครั้งนี้ ดิฉันต้องมีการเจรจาต่อรองกันก่อนนาน1วัน แม่จึงยอมมานอนรักษาในโรงพยาบาล ช่วงที่นอนรักษาตัวอยู่ในโรงพยาบาล แม่พูดคุยกับลูกๆดูโทรทัศน์ กินข้าวพร้อมกับลูกๆ ทุกคนคิดว่าถ้าผ่าตัดเสร็จแล้วคงกลับบ้านเหมือนเคย แต่ครั้งนี้อาการของแม่ดูไม่ปกติ คุณหมอเจ้าของไข้ให้ปรึกษาหมอชำนาญโรคทางเดินอาหารซึ่งมาตรวจอาการแม่ หมอแจ้งว่าภายในห้องน่าจะมียาการผิดปกติ จำเป็นต้องตรวจอย่างละเอียดเพื่อวินิจฉัยอาการของโรค ดังนั้นแม่ต้องถูกเจาะเลือดหลายครั้ง ดูเป็นเรื่องธรรมดาสำหรับหมอพยาบาลแต่ฉันไม่ธรรมดาของแม่เลยสักนิดเดียว การเจาะเลือดฉันไม่กลัวเลย แต่แม่ก็ยอมให้น้องพยาบาลที่ดิฉันสอนเทคนิคการเจาะเลือดให้ เราคือดิฉันและน้องพยาบาลร่วมกันเจาะเลือดแม่หลายครั้ง แม่ยอมให้น้องพยาบาลใหม่ที่มีประสบการณ์การทำงานเพียง1ปีเท่านั้น มันต้องมีอะไรพิเศษเกี่ยวกับน้องพยาบาลอย่าง

แน่นอนที่ทำให้แม่ไว้วางใจให้เจาะเลือด น่าจะเป็นเพราะน้องมีนิสัยร่าเริง พูดจาด้วยน้ำเสียงไพเราะ น้องพยาบาลจะบอกเหตุผลก่อนว่าจะทำอะไรกับแม่ทุกครั้ง และมีลูกสาวแม่ช่วยเจาะเลือดอยู่ข้างๆ เวลาเจาะเลือกจากปลายนิ้วเพื่อตรวจน้ำตาล น้องจะเลือกบริเวณเจาะทำตามขั้นตอนถูกเทคนิคทุกขั้นตอน ไข่คะ ดิฉันเฝ้าดูห่างๆแต่สังเกตอย่างใกล้ชิด น้องพยาบาลทำถูกต้องตามคู่มือทุกขั้นตอน น้องสาวจะชมน้องพยาบาลคนนี้เสมอว่าพูดจาไพเราะ ทำหัตถการกับแม่อย่างนิ่มนวล ไม่เร่งรีบ พูดเสมอว่าจะทำอะไร แล้วในช่วงเช้าวันหนึ่งแม่กินอาหารยังไม่เสร็จเลยแม่ก็พบบลั๊กคาโตะกินข้าว น้องสาวบอกน้องพยาบาลเข้ามาพอดีน้องพยาบาลช่วยอุ้มแม่สองคนกับน้องสาว เมื่อเอาแม่ขึ้นเตียงได้สำเร็จดิฉันก็เดินเข้ามาพอดิ เพราะช่วงนั้นเป็นช่วงพักของดิฉันพอดิ เราสามคนช่วยจัดทำให้แม่ แม่ดูหลับลึกแต่เรียกก็ลืมตามาคุยได้ หลังเหตุการณ์นั้นน้องสาวจะเรียกน้องพยาบาลว่านางฟ้าของแม่ เพราะเวลาแม่ต้องการความช่วยเหลือเมื่อไรนางฟ้าของแม่ก็จะเข้ามาพอดิ และเวลาที่นางฟ้าของแม่ขึ้นมาทำงานอาการของแม่ก็จะดูดีไม่แยเหมือนเวรอื่น การหลับคาโตะขณะกินข้าวของแม่ก็เกิดขึ้นอีกครั้งในเช้าวันต่อมา คุณหมอเข้ามาพอดิ คุณหมอบอกไม่ให้หลับหรือเป็นลมแต่เป็นอาการช็อคหมดสติมือเท้าเย็น ให้วัดสัญญาณชีพด่วน ความดันโลหิตต่ำ คุณหมอให้น้ำเกลือและเริ่มยาฆ่าเชื้อ และบอกจำเป็นต้องเร่งให้ตรวจเอ็กซเรย์คอมพิวเตอร์ช่องท้องทั้งหมด แม่ตื่นแล้วจำเป็นต้องคุยให้แม้นิยามอมตรวจ การตรวจต้องทำอะไร ถ้าผลออกมาดีพอทำการรักษาได้แม่จะยอมรักษาไหมแต่อาการที่อาจเกิดขึ้นคือไตวายเฉียบพลัน แม่ตอบว่านิยามอมให้ทำ แต่ถ้าผลตรวจออกมาแยแม่ขอไม่ล้างไต ไม่ต้องทำการช่วยชีวิต ซึ่งเราทุกคนในครอบครัวรู้สึกแย่มากเพราะเราเพิ่งจะสูญเสียพ่อไปไม่นานจากการป่วยเป็นโรคมะเร็งเมื่อ5เดือน11วันก่อนแม่จะมานอนในโรงพยาบาล แต่เมื่อแม่ต้องการเช่นนี้ลูกๆทุกคนต่างยอมตามใจแม่ ขออย่างเดียวขอให้แม่ไม่เจ็บและทรมานก็พอแล้ว และแล้วผลการตรวจพบว่า แม่เป็นมะเร็งต่อทางเดินน้ำดีมีการกระจายไปตับ ไตวายเฉียบพลันตามที่คาดไว้ ช่วงนี้แม่มียังมีสติดีพูดคุยได้แต่ปวดท้องมาก หมอผู้เชี่ยวชาญโรคทางเดินอาหารแนะนำวิธีการใส่ขดลวดเข้าทางเดินน้ำดี ทำเสร็จสามารถกลับบ้านได้ ดิฉันแนะนำวิธีการทำดังกล่าวให้แม่ตัดสินใจเองเพราะต้องค้างและต้องล้างท้องทุกวันให้แม่ฟัง แม่สามารถกลับบ้านได้แต่ตอนนี้แม่บอกว่าตายที่ไหนก็ได้แล้วไม่ต้องกลับบ้านพร้อมลูกเพราะแม่ปวดท้องมาก คุณหมอเจ้าของไข้จึงปรึกษาแพทย์ประจำประคับประคองให้มาดูแลแม่ คุณหมอประจำประคับประคองสั่งให้ยาแก้ปวดทางหลอดเลือดและยาฉีดแก้ปวดเป็นครั้งคราว การให้ยาดังกล่าวร่วมกับอาการของโรคแม่เริ่มนอนหลับมากขึ้นมีตื่นมาคุยเป็นครั้งคราวจนในที่สุดแม่จะคุยกับบางคนเท่านั้นเช่นน้องสาวของดิฉัน การให้ยาแก้ปวดของพยาบาลนั้น นางฟ้าของแม่จะถามตลอดว่าต้องการยาไหมทุกครั้งที่มาในห้องพักแม่ว่านางฟ้าของแม่ไม่ใช่พยาบาลเจ้าของไข้ก็ตาม แต่ก็มักมีคนถามเราว่ารู้ได้อย่างไรว่าแม่ต้องการยาเพิ่มซึ่งดิฉันกับน้องสาวก็จะตอบว่ารู้ได้จากสีหน้าของแม่ถ้าขมวดคิ้วหน้าบางครั้งก็เอามือคลำท้องเราก็คิดว่าแม่ปวด ถ้าแม่ไม่ปวดแม่อก็จะนอนหลับแม้ว่าจะพลิกตัวแม่อก็จะช่วยตะแคงตัวให้ ประโยคคำถามดังกล่าวทำให้เรารู้สึกว่าพยาบาลคนนั้นไม่เชื่อใจเราแต่นางฟ้าของแม่ไม่เคยทำให้เรารู้สึกว่าไม่เชื่อเรา แต่มองของแม่จะฉีดยาแก้ปวดเพิ่มให้เสมอ ระยะหลังแม่ไม่ตื่นมาคุย นอนหลับตลอดแม่อ่อนแรงและเพลียมากมีแค่อยัมเหมือนจะกระพริบตาเท่านั้น เช้าวันอาทิตย์ต่อมาอาจารย์หมอเจ้าของไข้มาเยี่ยมแม่ ซึ่งวันนั้นเหมือนนัดหมายกัน ลูกๆมาเยี่ยมแม่แต่ต้องตรวจATK ก่อน ซึ่งทุกคนก็ยินดีที่ตรวจ ATK เพื่อจะได้พบแม่ และวันนั้นคุณหมอของแม่อก็มาเยี่ยมประจวบกับพอดิ คุณหมอของแม่อเดินเข้ามาที่เตียงแม่ ดิฉันบอกแม่อว่าอาจารย์หมอมายาเยี่ยม แม่อมีแรงสามารถยกศีรษะขึ้นลิ้มตาและอ้อมกล่าวกับหม่อว่า”ขอบคุณนะคะหม่อ”แทบไม่น่าเชื่อเลยว่าแม่อจะตื่นมาขอบคุณหม่อ อาจารย์หมอเจ้าของไข้แจ้งให้เราทำใจ เตรียมการจัดงานได้แล้ว ซึ่งเราก็เข้าใจดีว่าเป็นงานอะไร เราสองคนได้แต่น้ำตาซึมน้องสาวคนเล็กยืนร้องไห้ หลังจากอาจารย์หม่อไปแล้วนั้นแม่อไม่ตื่นขึ้นมายั้มอีกเลย แม่อนอนหลับตลอด ในวันสุดท้ายของแม่อ เวลานั้นเป็นช่วงดิฉันพักรับประทานอาหาร ดิฉันเดินเข้าห้องไปเปลี่ยนให้น้องสาวไปซื้ออาหารดิฉันกอดแม่และจูบแก้มแม่ทั้งซ้ายขวา แม่หายใจแล้วลงโซ่แม่กำลังจะจากลูกไป ดิฉันรีบโทรศัพท์ให้น้องสาวกลับมา ดิฉันเอาพระใส่มือแม่กำไว้พร้อมกล่าวสัมาอะระหังๆให้แม่ฟัง น้องสาวเข้าห้องมาพอดิเดินมากอดแม่กล่าวสัมาอะระหังร่วมกับดิฉัน เรากอดแม่พร้อมภาวนาสัมาอะระหังไปสักพัก แม่อก็สิ้นลมในอ้อมกอดของดิฉันและน้องสาวอย่างสงบ

การป่วยครั้งใหม่ของแม่ ท่ามกลางความรู้สึกสูญเสียครั้งยิ่งใหญ่ นั้น ดิฉันกลับค้นพบว่าสิ่งดีๆที่เราจดจำตลอดไปว่ามีหม่อและพยาบาลของแม่ซึ่งเปรียบประดุจเป็นเทวดานางฟ้าที่สามารถสร้างรอยยิ้มของแม่แม่อว่าแม่อจะทุกข์ทรมานก็ตามและทุกครั้งที่เราพูดถึงพยาบาลเราจะนึกถึงนางฟ้าของแม่และรอยยิ้มครั้งสุดท้ายที่แม่อมอบให้กับอาจารย์หม่อของแม่ ผู้ที่ทำให้แม่อของเรามีความอบอุ่นใจ ไว้วางใจ และรู้สึกปลอดภัย เสมอตลอดเวลาที่รักษาอยู่ที่รามาธิบดี แม่อจะอยู่ในช่วงสุดท้ายของชีวิตก็ตาม ดิฉันจึงมีความ

ปรารถนาให้รามาริบัติของดิฉันมีคนดี ๆ เปรียบเช่นนางฟ้าของแม่ และอาจารย์หมอบของแม่ ที่สามารถสร้างรอยยิ้มให้เกิดขึ้นกับคนไข้ทุกคนของรามาริบัติ และปรารถนาให้เจ้าหน้าที่ทุกคนดำรงความดีเช่นนี้ตลอดไป ตลอดจนปรารถนาให้พยาบาลรุ่นพี่เปิดโอกาสและฝึกฝนให้พยาบาลรุ่นน้องให้น้องเติบโตเป็นนางฟ้าของคนไข้เช่นเดียวกับนางฟ้าของแม่

ลงชื่อ(เจ้าของผลงาน)..... ช.ภาดา วงศ์สิงห์ธรรม
ลงชื่อ(หัวหน้า ภาควิชา/ฝ่าย/งาน/หน่วย)..... กัญญา จันทระ
สังกัด..... งานทรัพยากรบุคคลฝ่ายคน ๑ ฝ่ายทรัพยากรบุคคลส่วนบริหารแพทย์
วัน / เดือน / ปี 29 เมษายน 2565